



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 169/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť mal. T. I. a mal. M. I., zastúpených matkou M. I., právne zastúpených advokátom JUDr. Jaroslavom Čiernym, Advokátska kancelária, Holubyho 51, Martin, pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin o námietkach v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er/3960/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť mal. T. I. a mal. M. I. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. novembra 2013 doručená sťažnosť mal. T. I. a mal. M. I., (ďalej len „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na

prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní o námietkach vedenom pod sp. zn. 17 Er/3960/2012.

Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že v exekučnom konaní vedenom exekútorom Mgr. Jozefom Deákom, Exekútorský úrad, Horná 23, Banská Bystrica (ďalej len „exekútor“), pod sp. zn. EX 1676/2012 vystupujú sťažovatelia v procesnom postavení oprávnených. Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok okresného súdu sp. zn. 20 P/48/2011 zo 14. septembra 2011, ktorým bol E. I. (ďalej len „povinný“) zaviazaný prispievať na výživu sťažovateľov. Dňa 17. júna 2013 podal povinný proti exekúcii námietky, ktoré odôvodnil tým, že *„si uhradil všetky záväzky voči bývalej manželke“*, čo má preukazovať spis nachádzajúci sa *„na útvare Vojenskej polície Banská Bystrica...“*.

Napriek tomu, že § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov ukladá súdu rozhodnúť o námietkach proti exekúcii najneskôr do 60 dní od ich doručenia, táto lehota nebola zo strany okresného súdu dodržaná. Z tohto dôvodu podali sťažovatelia 27. septembra 2013 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorú táto listom sp. zn. Spr 2163/13 zo 7. októbra 2013 vyhodnotila ako *„opodstatnenú, čo do celkovej dĺžky konania“* a uviedla, že *„neprimeraná dĺžka konania na rozhodnutie súdu o námietkach je však spôsobená dlhodobo vysokým pracovným zaťažením exekučného oddelenia“*. Predsedníčka okresného súdu zároveň uviedla, že *„vzhľadom k tomu, že povinný nepredložil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, bez ktorých nie je možné rozhodnúť a taktiež jeho podanie neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, bol uznesením zo dňa 03. 10. 2013 vyzvaný na doplnenie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia“*.

Podľa názoru sťažovateľov v predmetnom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, ktoré sú spôsobené viac ako trojmesačnou nečinnosťou okresného súdu v spojení s nerešpektovaním koncentračnej zásady vyplývajúcej z § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorej „*povinný musí dôkazy na preukázanie skutočností v námietkach proti exekúcii uviesť v zákonnej 14-dňovej lehote*“.

Na základe uvedeného preto sťažovatelia v petite navrhujú, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Martin v konaní vedenom pod sp. zn.: 17 Er/3960/2012 porušil základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn.: 17 Er/3960/2012 sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľom priznáva spoločne a nerozdielne primerané finančné zadosťučinenie v sume 940,- EUR, ktoré je Okresný súd Martin povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu k rukám matky M. I.

Sťažovateľom priznáva spoločne a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 275,94,- EUR, ktorú je Okresný súd Martin povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Er/3960/2012 v súvislosti s nerozhodnutím o námietke povinného proti exekúcii v zákonom ustanovenej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 50 ods. 2 Exekučného poriadku.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

Ústavný súd po preskúmaní všetkých relevantných okolností daného prípadu dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľov je potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Okrem toho v danom prípade je potrebné mať na zreteli špecifický charakter exekučného konania, ktorého predmetom nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach ako takých (tak ako to je v civilnom, resp. v trestnom konaní), ale ide o vykonávacie konanie, ktorému predchádzalo rozhodovanie o právach a povinnostiach.

Ústavný súd z príloh k pripojených k sťažnosti zistil, že sťažnosť sťažovateľov na prietahy v napadnutom konaní bola predsedníčkou okresného súdu vybavená v zákonnej 30-dňovej lehote podľa § 65 ods. 1 zákona o súdoch. Dopytom na okresnom súde ústavný súd taktiež zistil, že tento uznesením č. k. 17 Er/3960/2012-43 zo 4. decembra 2013 námietky povinného proti exekúcii zamietol a predmetné rozhodnutie bolo exekútorovi doručené ešte 11. decembra 2013, avšak dosiaľ sa ho nepodarilo doručiť povinnému. Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd konštatuje, že uvedená sťažnosť splnila svoj účel a že bola účinným prostriedkom nápravy porušovania označených práv sťažovateľov.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľov na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2014